

បន្ទាប់ខ្លួន

ប្រុងប្រុសនេរីលំណែនាំបងប្រុសប្រាណហាំ—អដ។ អូ បងប្រុស អ្នកត្រូវតែ ទទួលស្គាល់ថានេះគឺជាការភ្ញាក់ផ្អើលមួយ។ ខ្ញុំគ្រាន់តែចង់ធ្វើការប្រកាស “សូមឲ្យវាត្រូវបានសិក្សានៅទីនេះ: ពីខ្ញុំគិតអ្វីមួយដូចនោះ។”

2 ខ្ញុំពិតជារីករាយក្នុងការនៅទីនេះរាល់ពេល។ ការធ្វើដំណើររបស់យើងជិតដល់ ទីបញ្ចប់ហើយ ពួកយើងនៅជាមួយអ្នក។ ពីព្រោះ យើងមានការប្រជុំមួយទៀត កើតឡើងភ្លាមៗនៅលើកាហ្គោ ហើយខ្ញុំត្រូវតែមាន—គ្រួសារត្រឡប់មកវិញនៅអា រីហ្សូណាឆាប់ៗនេះ។ ហើយពួកយើងមិនដែលមានវិស្សមកាលរដូវក្តៅរបស់ពួកគេ នៅឡើយទេ ហើយខ្ញុំត្រូវយកពួកគេជិះបន្តិចទៅកន្លែងណាមួយក្នុងរយៈពេល ពីរឬបីថ្ងៃ។ ហើយបន្ទាប់មកខ្ញុំប្រហែលជានឹងនៅឆ្ងាយមួយ ថ្ងៃមួយ ថ្ងៃអាទិត្យមួយ ហើយបន្ទាប់មកសប្តាហ៍បន្ទាប់ខ្ញុំចាប់ផ្តើមនៅលើកាហ្គោ។ បន្ទាប់មកខ្ញុំត្រូវមក ត្រង់វិញ នៅថ្ងៃច័ន្ទ ហើយនាំពួកគេទៅរដ្ឋអារីហ្សូណា។

3 ហើយឥឡូវនេះខ្ញុំគ្រាន់តែស្អប់ការមកនៅព្រឹកថ្ងៃអាទិត្យ យកពេលវេលា នោះដែលជាកន្លែងដែលអ្នករាល់គ្នាបានស្រស់ស្រាយ។ យប់ថ្ងៃអាទិត្យ អ្នកតែង តែនឿយហត់និងអស់កម្លាំង នៅយប់ថ្ងៃអាទិត្យ ហើយបន្ទាប់មកបង្ហែរកម្មវិធី យប់ថ្ងៃអាទិត្យទៅត្រួតង្វាលរបស់យើង នោះហើយ—នោះគឺមិនល្អ។ ប៉ុន្តែខ្ញុំស្អប់ ក្នុងការធ្វើដូច្នោះ ហើយនៅយប់ថ្ងៃអាទិត្យ ខ្ញុំនឹងមានកម្មវិធីនៅយប់ថ្ងៃអាទិត្យ បន្ទាប់មកខ្ញុំគ្រាន់មនុស្សយឺត។ ពួកគេជាច្រើនមកទីនេះពីផ្លូវចុះទៅភាគខាងត្បូង —និងខាងជើង ហើយពួកគេមាន អូ ពេលខ្លះពួកគេបើកបរទាំងយប់ទាំងថ្ងៃ ដើម្បី មកទីនេះសម្រាប់កម្មវិធីមួយ បន្ទាប់មកត្រឡប់ទៅវិញ។ ហើយនោះជាហេតុផល ដែលខ្ញុំព្យាយាមធ្វើវានៅព្រឹកថ្ងៃអាទិត្យ នៅពេលដែលខ្ញុំមក ផ្តល់ឱកាសឱ្យពួកគេ ត្រឡប់ទៅវិញ។

4 អ្នកធ្វើដំណើរដើរស្មោះត្រង់ និងស្មោះត្រង់ របៀបដែលខ្ញុំកោតសរសើរពួកគេ! ពួកគេបើកបរឆ្លងកាត់ភ្លៀងធ្លាក់ និងអ្វីៗផ្សេងទៀត ដើម្បីមកដល់ទីនេះ ទូទាំង ប្រទេស រាប់រយម៉ាយល៍ គ្រាន់តែសម្រាប់កម្មវិធីតូចមួយ។ ដូច្នោះវាធ្វើឱ្យខ្ញុំមាន អារម្មណ៍ដឹងគុណចំពោះព្រះ និងមនុស្សទាំងនេះសម្រាប់ភាពអស្ចារ្យ—សម្រាប់

ការគាំទ្រដ៏អស្ចារ្យរបស់ពួកគេ នៅក្នុងអ្វីដែលខ្ញុំកំពុងព្យាយាមប្រាប់ដល់ប្រជាជន ឲ្យក្លាយជាការពិត។

5 ឥឡូវនេះ ខ្ញុំជឿថានេះគឺជាសេចក្តីពិត ខ្ញុំ...ដោយអស់ពីចិត្ត។ បើមានអ្វី ប្លែក ដែលខ្ញុំគិតថាល្អជាង ខ្ញុំ—ខ្ញុំពិតជាទៅមុន...ខ្ញុំនឹងមិនសុំនរណាម្នាក់ទៅ កន្លែងណាដែលខ្ញុំមិនទៅមុនឡើយ ដើម្បីដឹងថាវាត្រូវឬអត់។ ខ្ញុំនឹងមិនសួរនរណា ម្នាក់ឱ្យ—ដើម្បីធ្វើជំហាន នៅក្នុងព្រះ ដែលខ្ញុំមិនបានធ្វើរួចហើយ ហើយដឹងថា វាជាសេចក្តីពិត។ ទីមួយ វាត្រូវតែជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់ បន្ទាប់មកខ្ញុំ ត្រូវតែបោះជំហានហើយមើលថាតើវាត្រឹមត្រូវឬអត់។ ហើយបន្ទាប់មកប្រសិនបើវា ត្រឹមត្រូវ នោះខ្ញុំអាចនិយាយបានថា “មកតាមផ្លូវនេះ។” ឃើញទេ វាកំពុងបង្កើត ផ្លូវ។

6 ហើយឥឡូវនេះ ខ្ញុំគិតថាអ្នកបម្រើព្រះគ្រប់គ្នាគួរតែធ្វើដូច្នោះ គួរតែទៅ ដោយខ្លួនឯងជាមុនសិន។ គាត់ត្រូវបានគេសន្មត់ថាជាអ្នកដឹកនាំ អ្នកដឹកនាំ មនុស្ស មិននិយាយអ្វីដែលគាត់នឹងមិនដាក់ដៃលើខ្លួនឯងទេ។ យើងគួរតែទៅ ធ្វើជាអ្នកដឹកនាំប្រជាជន។

7 ព្រឹកនេះ ខ្ញុំមានបទពិសោធន៍ដ៏ចម្លែកមួយនៅទីនេះនៅលើវេទិកា។ ហើយ នោះគឺអំពីផ្នែកចុងក្រោយនៃសារ ខ្ញុំមិនមានគោលបំណងនិយាយវាបែបនោះទេ។ ឃើញទេ? ប៉ុន្តែខ្ញុំគិតថាវាត្រូវបាននិយាយរួចហើយ ហើយគ្មានអ្វីដែលខ្ញុំអាចធ្វើ បានអំពីវាឥឡូវនេះទេ។ ប៉ុន្តែបន្ទាប់មកខ្ញុំត្រលប់មកផ្ទះវិញ សិក្សាអំពីវា។

8 ហើយមានការជួបជុំគ្រួសារតូចមួយនៅថ្ងៃនេះ គ្រាន់តែជាបងប្អូនរបស់ខ្ញុំនិង ពួកគេ។ ម៉ាកទៅបាត់ហើយ។ ហើយយើងធ្លាប់ជួបគ្នានៅផ្ទះរបស់នាង ហើយ ឥឡូវនេះយើងឡើងទៅដេឡូផ័ស។ យើងមានពេលវេលាដ៏ល្អមួយនៅរសៀលនេះ និយាយគ្នា ហើយថេតឌីនៅជាមួយ។ យើងបានច្រៀងចម្រៀងខ្លះ លេងទំនុក តម្កើង និងអ្វីៗមួយចំនួន។

9 ឥឡូវនេះខ្ញុំគិតថា ប្រហែលជានៅព្រឹកថ្ងៃអាទិត្យក្រោយ បើព្រះអម្ចាស់សព្វ ព្រះហឫទ័យ បើបងប្រុសនេរីលមិនខ្វល់ ឥឡូវនេះខ្ញុំចង់មានកម្មវិធីព្យាបាល គ្រាន់តែឧទ្ទិសដល់ការព្យាបាលប៉ុណ្ណោះ។ ហើយខ្ញុំ—ហើយខ្ញុំគិតថា ជាមួយនឹង សារនៅព្រឹកនេះ របៀបដែលព្រះអម្ចាស់ហាក់ដូចជានាំខ្ញុំឱ្យនាំវា នាំវាចេញ អ្នក គួរតែលើកទឹកចិត្តយើងបន្តិច អ្នកឃើញទេ—ទៅ—ពិតជាជឿ។ យើង—យើងលេង

នៅជុំវិញ ហើយយើង—យើងយករឿងផ្សេងគ្នាហើយនិយាយអំពីពួកគេ។ ប៉ុន្តែ បន្ទាប់មកនៅពេលដែលវាមកដល់ការបង្ហាញ នោះជាអ្វីដែលខុសគ្នា។ ក្នុងនាម ជា...

10 មាននរណាម្នាក់ប្រាប់ខ្ញុំ ខ្ញុំជឿថាវាជាបងប្រុសរបស់ខ្ញុំដែលនៅទីនោះ ប្រាប់ —រឿងតូចមួយនៅថ្ងៃនេះ អំពីបុរសម្នាក់—ជាអ្នកបម្រើព្រះនិង...ខ្លះនៃក្រុមជំនុំ របស់គាត់ គាត់បាននិយាយថាគាត់អាចដើរលើឈើ។

គាត់បាននិយាយថា “គ្រូគង្វាល ប្រាកដណាស់ ព្រះអម្ចាស់គង់នៅជាមួយ អ្នក។”

គាត់បាននិយាយថា “ខ្ញុំអាចខ្ទប់ឈើនៅខាងក្រោយខ្នងរបស់ខ្ញុំ នៅពេល ដែលខ្ញុំឆ្លងកាត់។”

“ប្រាកដណាស់ ព្រះអម្ចាស់គង់នៅជាមួយអ្នក។” ហើយគាត់បានទៅធ្វើវា។

11 គាត់បាននិយាយថា “ខ្ញុំអាចលើឈើ ហើយរុញទេះរុញឆ្លងកាត់ ក្នុងពេល តែមួយ។”

12 “ប្រាកដណាស់ គ្រូគង្វាល ព្រះអម្ចាស់គង់នៅជាមួយអ្នក។ ជំនឿរបស់អ្នក អាចធ្វើអ្វីបាន។”

13 គាត់បាននិយាយថា “ខ្ញុំអាចដាក់អ្នកនៅក្នុងទេះរុញ ហើយលើឈើ។”

គាត់បាននិយាយថា “ឥឡូវចាំបន្តិច!” ឃើញទេ?

14 វាខុសគ្នានៅពេលដែលអ្នកត្រូវបានរួមបញ្ចូលនៅក្នុងវាដោយខ្លួនឯង។ ឃើញ ទេ? ឥឡូវនេះ វាជាការល្អសម្រាប់យើងក្នុងការនិយាយនៅទីនេះ “អាម៉ែន។” វា ជាការល្អសម្រាប់យើងក្នុងការនិយាយថា “ខ្ញុំជឿថាវាជាការពិត។” ប៉ុន្តែបន្ទាប់មក ដាក់វានៅក្នុងសកម្មភាព។ អ្នកត្រូវតែដាក់វានៅក្នុងសកម្មភាព។

15 ដូចដែលខ្ញុំបាននាំយកសេចក្តីថ្លែងការណ៍នោះនៅព្រឹកនេះ ប្រជាជនកំពុង ដេកនៅក្នុងស្រមោលរបស់ពេត្រុស ពួកគេមិនដែលសូម្បីតែសុំការអធិស្ឋានទេ។

16 ខ្ញុំបានចូលទៅក្នុងផ្ទះជាច្រើន មើលរឿងនេះ។ អធិស្ឋានមុនពេលខ្ញុំទៅ ហើយគ្រាន់តែចូលទៅក្នុងទីនោះជាមួយនឹងការចាក់ប្រេងតាំង ហើយកុំសូម្បីតែ អធិស្ឋានសម្រាប់ប្រជាជន ហើយដើរចេញហើយពួកគេបានជាសះស្បើយ។ ឃើញទេ? ឃើញទេ? ហ្នឹងហើយ។ ខ្ញុំឃើញវាធ្វើច្រើនដងហើយ! ឃើញទេ? អ្នក

ត្រូវតែមានកន្លែងណាមួយដើម្បីដាក់ជំនឿរបស់អ្នក។ អ្នកត្រូវតែជឿវា។ ហើយខ្ញុំជឿថាពេលវេលាជិតមកដល់ហើយ ហើយឥឡូវនេះ។

17 ហើយខ្ញុំដឹងថានេះមិនមែនជាកម្មវិធីកាសែតទេ។ ពួកគេអាចបង្កើតរឿងតូចមួយសម្រាប់ខ្លួនឯង ប៉ុន្តែនេះមិនមែនជាខ្សែអាត់ដែលចេញនៅទូទាំងប្រទេសទេ។ នេះ...

18 នេះជាអ្វីដែលខ្ញុំកំពុងនិយាយនៅព្រឹកនេះបាននាំយើងឡើងដល់—ដល់ចំណុចកំពូល ហើយនោះជាហេតុផលដែលខ្ញុំនឹងយកថ្ងៃអាទិត្យក្រោយសម្រាប់—កម្ម—វិធីព្យាបាល។ ព្រោះតាំងពីខ្ញុំមកដល់ផ្ទះ ខ្ញុំបានប្រាប់អ្នកអំពីនិមិត្ត និងអ្វីដែលបានកើតឡើង និងអ្វីៗគ្រប់យ៉ាង ហើយនាំវាឡើង ហេតុអ្វីបានជាខ្ញុំធ្វើរឿងទាំងអស់នេះ។ ហើយបន្ទាប់មកនៅព្រឹកនេះ នាំយកវាឥឡូវនេះទៅកាន់ការទាញចុងក្រោយនោះ។

19 ឥឡូវនេះវាជាពេលវេលារបស់ខ្ញុំសម្រាប់ការថ្វាយដល់ព្រះ ពេលវេលារបស់ព្រះដើម្បីនិយាយមកកាន់ខ្ញុំ។ ឃើញទេ ខ្ញុំ—ខ្ញុំ—ខ្ញុំត្រូវតែមានការផ្លាស់ប្តូរតិចតួចនៅក្នុងជីវិតផ្ទាល់ខ្លួនរបស់ខ្ញុំ នោះ មិនមែនដូចដែលខ្ញុំគិតថាខ្ញុំជាមនុស្សអាក្រក់ទេ ប៉ុន្តែខ្ញុំ—ខ្ញុំចង់មានអារម្មណ៍កាន់តែជិតស្និទ្ធជាមួយមនុស្ស ឃើញទេ មនុស្សដែលខ្ញុំបានព្យាយាមប្រាប់...ការពិតនៃដំណឹងល្អនេះ ហើយពួកគេបែរខ្លួនដាក់វា ហើយដើរចេញហើយសើចដាក់វា។

20 ឥឡូវនេះ សម្រាប់ខ្ញុំ វាហាក់ដូចជាការប្រមាថ។ ខ្ញុំមិនខ្វល់ទេ ចំពោះខ្ញុំ ប៉ុន្តែចំពោះអ្វីដែលខ្ញុំបាននិយាយ វាជាសេចក្តីពិតដែលព្យាយាមជួយពួកគេ។ ដូចជារុញទូកចេញ ហើយនិយាយថា “នៅទីនេះ នៅទីនេះ ឆ្លងកាត់! នៅទីនេះចេញពីស្រ្តីមហើមនោះ អ្នកនឹងស្លាប់! អ្នក អ្នកនឹងស្លាប់នៅទីនោះ!” ហើយពួកគេគ្រាន់តែសើចដាក់អ្នក ហើយដើរចេញ។ មែនហើយ សម្រាប់ខ្ញុំ វាមានអារម្មណ៍ថាប្រសិនបើពួកគេដើរចេញ គ្មានអ្វីទៀតទេដែលខ្ញុំអាចធ្វើបានអំពីវា ឃើញទេ ថាខ្ញុំអាចធ្វើបាន។

21 ប៉ុន្តែខ្ញុំចង់រត់ចុះទៅធនាគារឥឡូវនេះហើយបញ្ចុះបញ្ចូលពួកគេ “ត្រលប់មកវិញ!” ឃើញទេ ខ្ញុំត្រូវតែមានអារម្មណ៍នោះ ឃើញទេ ព្រោះខ្ញុំដឹងថាមាននរណាម្នាក់នៅទីនោះដែលមិនទាន់ចូលមក។ ហើយខ្ញុំ—ខ្ញុំនឹងនេសាទរហូតដល់...គាត់បាននិយាយថា រហូតដល់ត្រីចុងក្រោយត្រូវបានចាប់បាន។ ខ្ញុំ—ខ្ញុំចង់ធ្វើវា។

22 ឥឡូវនេះ ហើយឥឡូវនេះ ដើម្បីធ្វើការនេះ ខ្ញុំរំពឹងថានឹងមានអ្វីមួយកើតឡើង នៅក្នុងការប្រជុំអធិស្ឋាន។ អ្វីមួយ...ហើយមនុស្សជាច្រើនចងចាំនិមិត្តនៃ—នៃ ការទាញចុងក្រោយ ការទាញទីបីនោះ ជាជាង។ តើអ្នកចាំទេ? មានអ្វីមួយបាន កើតឡើងនៅមុននោះ៖ ខ្ញុំបានឃើញពន្លឺមក ហើយចុះទៅកន្លែងនោះ ហើយ និយាយថា “ខ្ញុំនឹងជួបអ្នកនៅទីនោះ។” ឥឡូវនេះខ្ញុំកំពុងស្វែងរកអ្វីដែលនឹង កើតឡើង។

23 នៅទីនេះជាច្រើនឆ្នាំកន្លងមក វាធ្លាប់ជាកម្មវិធីនិងការរែកញែកនោះនឹងធ្វើឱ្យ ខ្ញុំខ្សោយណាស់ ខ្ញុំនឹងរង្គោះរង្គើ។ អ្នករាល់គ្នាជាច្រើននៅចាំរឿងនោះ។ គ្រាន់តែ ទៅដល់កន្លែងដែលខ្ញុំឈរ ហើយខ្ញុំនឹងមាន ជេក ម៉្ល៉េ នៅលើដៃម្ខាង ហើយបង ប្រុសប្រធាននៅលើដៃម្ខាងទៀត ហើយនាំខ្ញុំឡើងចុះតាមផ្លូវ មួយម៉ោងបន្ទាប់ពី កម្មវិធី។ ហើយខ្ញុំទើបតែ បានកើតឡើង កំពុងព្យាយាមគិតពីកន្លែង—កន្លែង ដែលខ្ញុំនៅ និងអ្វីដែលកំពុងកើតឡើង។ បន្ទាប់មក ពេញមួយយប់ដេកនៅទីនោះ ហើយគិតពីវា ហើយយំនិងអ្វីៗផ្សេងទៀត ហើយឆ្ងល់ថាហេតុអ្វីបានជាពួកគេមិន ទទួលយកព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវរបស់យើង។

24 បន្ទាប់មកទ្រង់បានប្រាប់ខ្ញុំនៅក្នុងនិមិត្តមួយថា “ពេលមួយអ្នកនឹងជួបស្រ្តី ម្នាក់ដែលនឹងមករកអ្នក ពាក់លុតពណ៌ត្នោត ហើយនាងនឹងរុំទារកតូចនៅក្នុង ភួយ ហើយចាប់ពីពេលនោះមក អ្នកនឹងមានកម្លាំងដើម្បីស៊ូទ្រាំកាន់តែខ្លាំង។” មែនហើយ ខ្ញុំបានប្រាប់អ្នកទាំងអស់។ ហើយនៅឈើកាហ្គោរបានកើតឡើង នៅ យប់នោះនៅពេលដែលស្រ្តីតូចប្រេសប៊ីធ្វើរៀន នៅពេលដែលគ្រូគង្វាលផ្ទាល់ របស់នាងបានបញ្ជូននាងទៅទីនោះជាមួយទារក។

25 ហើយខ្ញុំជឿថាវាជាបងប្រុសរបស់គាត់ ឬម្នាក់ក្នុងចំណោមពួកគេគឺជា —គ្រូពេទ្យ។ គាត់បាននិយាយថា “គ្មានសង្ឃឹមសម្រាប់ទារកទេ លុះត្រាតែព្រះដ៏ មានព្រះចេស្តាប៉ះគាត់។” គាត់បានទៅ...

26 នាងបានទៅប្រាប់គ្រូគង្វាលរបស់នាង។ គ្រូគង្វាលរបស់នាងបាននិយាយ ថា “ខ្ញុំ—ខ្ញុំមិនមានលក្ខណៈសម្បត្តិគ្រប់គ្រាន់ទេ” គាត់បាននិយាយថា “ដើម្បី —ធ្វើសកម្មភាពលើការព្យាបាលដ៏ទេវភាពនេះ ព្រោះខ្ញុំ—ខ្ញុំមិន...គ្រាន់តែមិនមាន វានៅក្នុងខ្ញុំ ជំនឿដែលវាត្រូវការដើម្បីធ្វើវា។” ឥឡូវនេះ នោះ—នោះ—នោះ—នោះ គឺភាពស្មោះត្រង់អំពីវា។ ឃើញទេ? គាត់បាននិយាយថា “ខ្ញុំមិនគ្រាន់តែមានវា

នៅក្នុងខ្ញុំទេ។” គាត់បាននិយាយថា “ប៉ុន្តែខ្ញុំនៅឯការប្រជុំមួយរបស់បងប្រុសប្រាណហាំ ហើយខ្ញុំនឹងណែនាំអ្នកឱ្យយកទារកទៅ—បងប្រុសប្រាណហាំ។” ហើយគ្រូពេទ្យបានបោះបង់ចោលវា ហើយវានឹងស្លាប់។

27 ហើយស្រ្តីតូចបានដើរទៅទីនោះជាកន្លែងដែលខ្ញុំកំពុងមាន—កម្មវិធីមួយ។ សម្រាប់ពួកគេជាក្មេងកាតូលិកតូចៗដែលបានឆេះនៅក្នុងសាលានៅទីនោះ អ្នកដឹងទេ? អ្នកចាំថាពេលណា។ យើងកំពុងមានកម្មវិធីនោះ ហើយចុះមកវេទិកានោះមកស្រ្តីតូចនោះពាក់អាវពណ៌ត្នោត។ ប្រពន្ធខ្ញុំនឹងពួកគេកំពុងអង្គុយនៅទីនោះ ហើយខ្ញុំនិយាយ...ងាកមើល ហើយមើលជុំវិញ ហើយមើលថាតើពួកគេកំពុងឈរនៅទីនោះឬអត់។ ហើយបានកើតឡើង មុនពេលដែលខ្ញុំឡើងមក ខ្ញុំជឿថាប៊ីលីប៊ូលនិងពួកគេបាននិយាយគ្នា ឬប្រពន្ធឬពួកគេខ្លះ ទៅស្រ្តីដែលមានកូនតូច។ ហើយស្រ្តីនោះបានដើរឡើងទៅវេទិកា ហើយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធបានបើកសម្តែងរឿងទាំងមូល ហើយបានប្រោសទារកនៅទីនោះ។

28 ខ្ញុំបានដើរចេញទៅ ហើយតាំងពីពេលនោះមក ខ្ញុំមិនអស់កម្លាំងទេ។ ឃើញទេ វាមិននាំខានខ្ញុំទេ ហើយខ្ញុំ—ខ្ញុំគ្រាន់តែបន្តទៅមុខទៀត។

29 ឥឡូវនេះខ្ញុំកំពុងស្វែងរកអ្វីដែលនឹងកើតឡើង ហើយចាប់ផ្តើមការទាញទីបីនៅក្នុងសញ្ញា។ ឃើញទេ? ហើយប្រហែលជាកម្មវិធីព្យាបាលនៅព្រឹកថ្ងៃអាទិត្យបន្ទាប់ ប្រហែលជាវាផលិតបែបនោះ។ ខ្ញុំមិនដឹងទេ។

30 ខ្ញុំគិតថា សម្រាប់ពួកយើងត្រូវធ្វើ គឺប្រាប់ប្រជាជនរបស់អ្នក យកមនុស្សឈឺ។ ឥឡូវនេះ សម្រាប់កម្មវិធីព្យាបាល យើងត្រូវថ្វាយមនុស្សឈឺ។ យកមនុស្សឈឺរបស់អ្នក ហើយនាំពួកគេមកទីនេះនៅព្រឹកថ្ងៃអាទិត្យក្រោយ និយាយប្រហែលប្រាំបីឬប្រាំបីសាមសិប ហើយយើងនឹងអនុញ្ញាតឱ្យពួកគេផ្តល់កាតអធិស្ឋានដល់ពួកគេនៅពេលដែលពួកគេចូលមកក្នុងទ្វារ ទោះបីយ៉ាងណាក៏ដោយពួកគេធ្វើវា។ ហើយបន្ទាប់មកយើងនឹងមានបន្ទាត់អធិស្ឋាននិងអធិស្ឋានសម្រាប់អ្នកជំងឺ ហើយគ្រាន់តែមើលអ្វីដែលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធនឹងធ្វើ។

31 ខ្ញុំជឿថាទ្រង់នឹងធ្វើការអស្ចារ្យប្រសិនបើយើងគ្រាន់តែជឿទ្រង់ ឃើញទេ? ប៉ុន្តែយើងត្រូវជឿទ្រង់សម្រាប់រឿងនោះឥឡូវនេះ ដោយអស់ពីចិត្តរបស់យើង។ ហើយខ្ញុំគិតថាពេលវេលាដ៏អស្ចារ្យបានមកដល់នៅពេលដែលព្រះ ដរាបណាយើងកំពុងនិយាយនៅព្រឹកនេះ បានបង្ហាញយើងយ៉ាងច្រើន ហើយបាននាំ

យើងទៅកាន់កន្លែងជាក់លាក់មួយ...រហូតដល់កន្លែងមួយ។ គ្រាន់តែព្យាយាមលើ ភ្នំតូចនោះ ហើយនោះជាអ្វីដែលអ្នកត្រូវការ បន្ទាប់មកវាទៅឆ្ងាយ។ ឃើញទេ ក —ដំណើរទៅដូចជាវា ដូចគ្នា ជាមួយនឹងការរីករាយ រឿងដូចគ្នាដោយទំនាយ ដើម្បីមើល។

32 ខ្ញុំកំពុងឈរនៅកាល់ហ្គារី...ខ្ញុំសូមអភ័យទោស វាជាទីក្រុងម្ចាស់ក្សត្រី នៅវិ ហ្គីណា រីហ្គីណា។ ហើយអេន បាក់ឆើកំពុងឈរនៅទីនោះ ហើយយើងមួយក្រុម។ ហើយព្រះអម្ចាស់បានប្រាប់ខ្ញុំ នៅទីនេះនៅលើវេទិកា “វានឹងកើតឡើង អ្នកនឹង ដឹងពីអាថ៌កំបាំងនៃចិត្តរបស់ពួកគេ។” ហើយនោះជាការពិត។ ហើយខ្ញុំមិនដែល គិតពីវាតាមរបៀបនោះទេ។ ខ្ញុំបានដើរឡើងទៅវេទិកានៅយប់នោះជាមួយអេន ហើយទើបតែចាប់ផ្តើមអធិស្ឋានសម្រាប់អ្នកដំរី។ ហើយនៅទីនេះមានបុរសម្នាក់ មកជាមួយ គ្រាន់តែបានដាក់ចេញពេញមួយជីវិតរបស់គាត់ ជាលើកដំបូងដែលវា បានកើតឡើងដូចនោះ ក្នុងពេលមួយ នៅក្នុងកម្មវិធីព្យាបាល។ ហើយបន្ទាប់មកខ្ញុំ បានមើលទៅលើទស្សនិកជន ហើយនៅទីនេះវាចាប់ផ្តើមចុះមកលើទស្សនិកជន និងអ្វីៗ។ អូ ពេលយើងទៅដល់ត្រើយម្ខាង! ពាក់កណ្តាលមិនទាន់ត្រូវបានប្រាប់ អំពីរឿង ដែលត្រូវប្រយ័ត្ន និងមើលរឿងនៅក្នុងជីវិតរបស់មនុស្ស។ ខ្ញុំមិននិយាយ អ្វីអំពីវាទេ។ គ្រាន់តែអនុញ្ញាតឱ្យវាតែម្នាក់ឯង ឃើញទេ លុះត្រាតែខ្ញុំពិតជាបង្ខំឱ្យ និយាយអ្វីមួយ។

33 ហើយឥឡូវនេះខ្ញុំកមើលបន្ទាប់ដើម្បីចាប់ផ្តើមដូចនោះ។ ឃើញទេ ព្រះជាម្ចាស់ នៅក្នុងវិធីផ្ទាល់ខ្លួនរបស់ទ្រង់ ពេលវេលាផ្ទាល់ខ្លួនរបស់ទ្រង់ ដើម្បី ចាប់ផ្តើមវា។ ហើយវានឹង—វានឹងជារឿងមួយទៀតដែលនឹង—ជាវិធីលើសពីពីរ ផ្សេងទៀត។ ឃើញទេ? ហើយខ្ញុំកំពុងស្វែងរកវាឱ្យកើតឡើង។

34 ហើយប្រហែលជា ខ្ញុំគិតថាប្រសិនបើខ្ញុំមានកម្មវិធីព្យាបាលតិចតួច ប្រហែលជាថ្ងៃអាទិត្យក្រោយ។ បន្ទាប់មកនៅថ្ងៃអាទិត្យបន្ទាប់ ខ្ញុំប្រហែលជា នៅឆ្ងាយជាមួយក្មេងៗនិងពួកគេ ព្រោះពួកគេត្រូវត្រឡប់ទៅសាលារៀនវិញ។ ហើយបន្ទាប់មកនៅថ្ងៃអាទិត្យបន្ទាប់ ខ្ញុំ ពិតណាស់ ខ្ញុំឡើងនៅទីក្រុងឈីកា ហ្គោ នៅឯកិច្ចប្រជុំនៅទីនោះ។ ហើយបន្ទាប់មកត្រឡប់មកវិញនៅថ្ងៃច័ន្ទបន្ទាប់ ដើម្បីចាកចេញនៅថ្ងៃអង្គារសម្រាប់—សម្រាប់រដ្ឋអាវិហ្សូណា សម្រាប់កុមារដើម្បី ចូលរៀនវិញ។

35 មែនហើយ តើអ្នកបានរកឃើញអ្វី គ្រូគង្វាល? ប្រងប្រុសនេវីលនិយាយថា “មែនហើយ ខ្ញុំបានរកឃើញអ្វីដែលចម្លែកណាស់។”—អេដ។ ល្អ វាល្អណាស់ ឥឡូវនេះយើងចង់ឮអំពីវា។

36 ដូច្នោះឥឡូវនេះ—ព្រះអម្ចាស់ប្រទានពរដល់អ្នកទាំងអស់គ្នា ពិតប្រាកដ ជាល្អណាស់។ ហើយខ្ញុំ—ខ្ញុំសង្ឃឹមថានឹងជួបអ្នកនៅទីនេះនៅថ្ងៃអាទិត្យក្រោយ។ ហើយនៅយប់ថ្ងៃពុធ...

37 ហើយស្តាប់។ កុំភ្លេចព្រះវិហារតូចៗទាំងនេះ ដូចជាបងប្រុសរ៉ូដេល បងប្រុសជេកសុន បងប្រុសជាណែល និងបងប្អូនតូចៗទាំងអស់ដែលកំពុងតស៊ូនៅទីនោះ ឃើញទេ? ហើយពួកគេមានអារម្មណ៍ថាយើងជា—របស់ពួកគេ—ក្រុមជំនុំបងប្អូនរបស់ពួកគេនៅទីនេះ អ្នកឃើញទេ? យើងដូចជាក្រុមម្តាយតូចមួយសម្រាប់ពួកគេ។ នោះហើយជាកន្លែងដែលពួកគេកើត ចេញពីទីនេះ គ្រូគង្វាលជាដើម។

38 ហើយមិត្តតូចម្នាក់នេះត្រឡប់មកវិញនៅទីនេះ បងប្រុស ខ្ញុំបានជួបគាត់នៅយប់ផ្សេងទៀតនៅទីនោះ អាឈិន បងប្រុសតូច អាឈិន។ ខ្ញុំសង្ឃឹមថាបងប្រុសខូលីននៅទីនេះនឹងទៅជាមួយបងប្រុស អាឈិន ប្រសិនបើគាត់មិនស្លាប់គាត់។ ពួកគេទាំងពីរជាអ្នកដឹកនាំមេតូឌីស ហើយ—បានឃើញសេចក្តីពិតនៃព្រះបន្ទូល។

39 ដែល ជា—អង្គការនៃព្រះវិហារមេតូឌីស ដែលជាក្រុមដ៏ល្អនៃមនុស្សនៅក្នុងព្រះវិហារមេតូឌីសនោះ។ តើអ្នកមិនដែលគិតថាពួកគេមិនមែនទេ? ពួកគេគឺ។ ពួកគេជាមនុស្សល្អមួយក្រុមនៅក្នុងព្រះវិហារភាគលិកនោះ។ ពួកគេជាក្រុមដ៏ល្អនៅក្នុងព្រះវិហារប្រេសប៊ីធើរៀន។ ហើយកន្លែងទាំងអស់នៅទីនោះ វាជាបុរសនិងស្ត្រីដែលកំពុងរង់ចាំមើលពន្លឺនៅលើផ្លូវរបស់ពួកគេ។ អ្នកគ្រាន់តែបន្តបញ្ចេញពន្លឺ ដោយបន្ទាបខ្លួន ភាពផ្អែមល្ហែម។ ចូរយើងទាំងអស់គ្នាកាន់តែខិតទៅជិតព្រះ ដោយបន្ទាបខ្លួនយើង។ ឃើញទេ?

40 កុំភ្លេច រោងឧបោសថនេះនឹងបាត់បង់កម្លាំងរបស់វា។ សូមចាំថានេះគឺជាគោលដៅដែលសាតាំងមានគ្រប់កំឡើងនៅក្នុងនរកដែលបានហ្វឹកហាត់លើវា។ វានឹងធ្វើឱ្យមនុស្សម្នាក់ធ្វើអ្វីមួយដែលផ្ទុយពីអ្វីដែលមនុស្សម្នាក់ទៀតគិត។ វាកំពុងធ្វើដូច្នោះ។ វាអាស្រ័យលើវា។ នោះជាកិច្ចការរបស់វា ប្រសិនបើវាអាចឱ្យនរណាម្នាក់និយាយអ្វីមួយ នរណាម្នាក់និយាយអំពីអ្នកផ្សេងទៀត និយាយថា “មែនហើយ ស្តាប់ តើអ្នកដឹងទេ បានធ្វើដូច្នោះ-និង-ដូច្នោះ? តើអ្នកមិនស្តាប់វាទេ។

អ្នកកុំស្តាប់វាទាល់តែសោះ។ នោះគឺជាអារក្ស។ ឃើញទេ វាជាសាតាំង។ អ្នកកុំជឿឱ្យសោះ។

41 ប្រសិនបើមានអ្វីដែលនរណាម្នាក់បានធ្វើខុស សូមអធិស្ឋានសម្រាប់ពួកគេ។ ហើយកុំអធិស្ឋានតាមរបៀបអាត្មានិយម និងយាយថា “ខ្ញុំដឹងថាវាជាកាតព្វកិច្ចរបស់ខ្ញុំ ខ្ញុំត្រូវតែអធិស្ឋានសម្រាប់បងប្រុសនោះ។” អ្នកយកវាទៅក្នុងចិត្តរបស់អ្នក ពិតជាធ្លាក់ចុះសម្រាប់បងស្រីនោះ។ ហើយគ្រាន់តែនិយាយនិងផ្អែមល្អែម ហើយរឿងដំបូងដែលអ្នកដឹង អ្នករកឃើញពួកគេនៅក្នុងកម្មវិធីម្តងទៀត។ ឃើញទេ? ពីព្រោះ បន្ទាប់ពីទាំងអស់ យើងកំពុងឆ្ពោះទៅរកព្រះអាទិត្យលិច។

42 ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវនឹងយាងមកនៅថ្ងៃណាមួយ។ ហើយអ្នកដឹងទេ ខ្ញុំគិតថាវានឹងក្លាយហើយដូច្នោះ—ផ្អែមណាស់ ហើយដូច្នោះនឹងមានមួយរយក្នុងមួយ...មួយរយនៃមួយរយភាគរយនៃពិភពលោកទាំងមូល នឹងមិនដឹងថានៅពេលណាដែលការលើកឡើងកើតឡើង។ វានឹងទៅដោយស្ងាត់ស្ងៀមដែលគ្មាននរណាម្នាក់ដឹងអ្វីអំពីវា។ ឃើញទេ?

43 ហើយជាការពិតណាស់ ក្រុមតូចៗនឹងនិយាយថា “មែនហើយ ឥឡូវនេះ ដូច្នោះ-និង-ដូច្នោះ?”

44 “អូ ពួកគេនិយាយថាមានក្រុមជ្រុលនិយមនៅទីនោះ បាននិយាយថាក្រុមមួយបានចាកចេញពីទីនោះ ហើយពួកគេ...នោះមិនមែនដូច្នោះទេ។ ពួកគេទើបតែចេញទៅកន្លែងណាមួយ។ យើងមានការនិយមជ្រុលនោះ ឃើញទេ។”

45 “មែនហើយ ពួកគេនិយាយថាពាងឧបោសថតូចនោះ នៅកន្លែងមួយហៅថា ជេហ្វឺសាន់វីល មានសមាជិកជាច្រើននាក់ដែលបាត់ខ្លួន។”

46 ឃើញទេ ពួកគេគ្រាន់តែលេងបែបនោះ។ ពួកគេនឹងនិយាយថា “អូ គ្មានអ្វីចំពោះរឿងនោះទេ អ្នកឃើញទេ” បែបនោះ ហើយវានឹងកន្លងផុតទៅ ហើយពួកគេនឹងមិនដឹងទេ។

47 នៅទូទាំងប្រទេស នឹងមក អស់អ្នកដែលស្តាប់ក្នុងព្រះគ្រីស្ទនឹងរស់ឡើងវិញមុន។ ការលើកឡើងនឹងកើតឡើង ក្រុមជំនុំនឹងត្រូវបាននាំយកទៅផ្ទះវិញ។ ហើយបន្ទាប់មកទុក្ខវេទនានឹងចូលមក ហើយ អូ ខ្ញុំអើយ យើងមិនចង់នៅទីនេះក្នុងអំឡុងពេលនោះទេ។ ខ្ញុំមិនចង់នៅទីនេះក្នុងគ្រាវេទនាទេ។ ទេ។ ព្រះហឫទ័យ

ថាយើងរាល់គ្នានឹងនៅទីនេះក្នុងអំឡុងពេលនោះ។ ពីព្រោះ “គាត់ដែលកខ្វក់គឺនៅតែកខ្វក់ អ្នកដែលបរិសុទ្ធគឺនៅតែបរិសុទ្ធ អ្នកដែលសុចរិតគឺនៅតែសុចរិត។” មិនមាន... កូនចៀមបានចេញមកជាមួយនឹងសៀវភៅនៃការប្រោសលោះរបស់ទ្រង់ ហើយកូនក្រមុំត្រូវបានគេយកចេញ។ អស់អ្នកដែលបដិសេធត្រូវឆ្លងកាត់គ្រាទុក្ខវេទនា ទាំងសាសន៍យូដា និងសាសន៍ដទៃ។ តើគ្រាវេទនាយ៉ាងណា! ខ្ញុំមិនចង់បានវាទេ។

48 “ព្រះអម្ចាស់អើយ សូមញែកទូលបង្គំជាបរិសុទ្ធតឡូវនេះ។” នោះជាគោលលទ្ធិណាសារិនល្អ មែនទេ? ហើយវាជាការពិតផងដែរ។ វាជាការពិត។ ហ្នឹងហើយ។ “សូមបំពេញទូលបង្គំឲ្យស្អាតដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធរបស់ទ្រង់ ព្រះអម្ចាស់។ សូមយកលោកិយទាំងអស់ចេញពីទូលបង្គំឲ្យស្អាតនេះ ព្រះអម្ចាស់។ កុំ—កុំអនុញ្ញាតឱ្យយើងមាន...”

49 ដូចបងប្រុសស្បែកខ្មៅបាននិយាយថា “លោក ខ្ញុំមានសំបុត្រនៅក្នុងដៃរបស់ខ្ញុំ។ វាត្រូវបានដាស់រួចហើយ ហើយពេលខ្ញុំចុះមកទន្លេនៅព្រឹកនោះ ខ្ញុំមិនចង់មានបញ្ហាអ្វីទេ។”

50 ដូច្នោះ នោះជាការត្រឹមត្រូវ ខ្ញុំ—ខ្ញុំមិនចង់មានបញ្ហាទេ។ កាន់សំបុត្ររបស់អ្នកនៅក្នុងដៃរបស់អ្នក ព្រោះយើងនឹងទៅ។ គ្រាន់តែគិតពីវា ពេលវេលានៃការប្រោសលោះដ៏អស្ចារ្យគឺជិតមកដល់ហើយ។

51 ហើយឥឡូវនេះរឿងមួយទៀត។ បងប្រុស តើគាត់ឈ្មោះអ្វី នៅអ៊ុយទីកា? ខ្ញុំគិតថាបងប្រុសហ្គ្រាហាំនិងបងប្រុសម្នាក់ទៀតនៅទីនោះដែលជាគ្រូគង្វាលនៅទីនោះ។ បងប្រុសសានយីសប្តីអ្វីមួយដូចនោះឬលិច? [បងប្រុសនេវីលនិយាយថា “បងប្រុស ស្ទៀលលីង។”—អដងៗ] (បងប្រុស ស្ទៀលលីង ជាគ្រូគង្វាលទាំងអស់គ្នា?) បងប្រុស ស្ទៀលលីង គឺជាគ្រូគង្វាលនៅអ៊ុយទីកាឥឡូវនេះ។ ខ្ញុំគិតថាការប្រជុំអធិស្ឋានរបស់ពួកគេគឺនៅ...[យប់ថ្ងៃព្រហស្បតិ៍។] យប់ថ្ងៃព្រហស្បតិ៍។ ឥឡូវនេះ អ្នកដឹងទេ វាពិតជាល្អណាស់ប្រសិនបើយើងនឹងរអិលនៅទីនោះនៅយប់ថ្ងៃព្រហស្បតិ៍ ហើយបង្ហាញអ្នកទាំងនោះពីការប្រកបតិចតួច។ ឃើញទេ? ហើយបន្ទាប់មកនៅពេលដែលបងប្រុសជេកសុន ពេលវេលាដែលគាត់មានរបស់គាត់ ប្រសិនបើយើងគ្រាន់តែយកក្រុមតូចមួយរួមគ្នាហើយទៅ។

52 គ្រាន់តែបន្តអធិស្ឋាន បន្តជីក! មែនហើយ កុំឈប់។ ដូចជាពេលដែលអេលី

យ៉ាងណាប្រាប់ពួកគេថា “ជីកប្រឡាយនៅទីនោះ!”

នៅពេលអ្នកចុះអ្នកវាយកំប៉ុងចាស់និយាយថា “ខ្ញុំហត់ណាស់”? បោះវាចេញពីផ្លូវហើយបន្តជីក។ ឃើញទេ? គ្រាន់តែបន្តជីក ព្រោះយើងត្រូវជីក។ យើងគ្រាន់តែត្រូវជីក នោះជាអ្វីទាំងអស់។ ពីព្រោះ ប្រសិនបើអ្នក—ប្រសិនបើអ្នករំពឹងថានឹងបាត់បង់ទុក្ខវេទនា អ្នកគួរតែចាប់ផ្តើមជីក។

53 ហើយឥឡូវនេះ សម្រាប់ខ្លួនខ្ញុំផ្ទាល់ ខ្ញុំកំពុងអធិប្បាយដល់ខ្លួនខ្ញុំនៅទីនោះ។ ខ្ញុំនឹងចាប់ផ្តើមជីកជ្រៅជាងអ្វីដែលខ្ញុំបានជីក។ ពីព្រោះ ខ្ញុំមានអារម្មណ៍បែបនោះនៅក្នុងប្រទេសនិងជុំវិញពិភពលោក ដែលពុំទាន់បាននឹងមានម្តងទៀត ដូចដែលវាត្រូវបានគេស្គាល់ឥឡូវនេះអំពីគ្រប់ទីកន្លែងនៅលើពិភពលោក។ ខ្ញុំ—ខ្ញុំត្រូវតែទៅម្តងទៀត។

54 ប្រពន្ធនិយាយមកខ្ញុំ នៅព្រឹកផ្សេងទៀត ខ្ញុំបាននិយាយថា “ខ្ញុំចង់ឱ្យអ្នកទៅជាមួយខ្ញុំពេលខ្ញុំចាកចេញ។ ខ្ញុំនឹងចាកចេញប្រហែលខែមករា បើព្រះអម្ចាស់សព្វព្រះហឫទ័យ។ ខ្ញុំចង់ធ្វើដំណើរជុំវិញពិភពលោកទាំងមូល ត្រឡប់មកវិញហើយប្រហែលជាមានកម្មវិធីនៅសហរដ្ឋអាមេរិក ពេលខ្លះនៅរដូវក្តៅក្រោយ។”

ហើយនាងបាននិយាយថា “ខ្ញុំចាស់ពេកមិនអាចទៅបាន។”

55 “មែនហើយ” ខ្ញុំបាននិយាយថា “ខ្ញុំបានទៅនៅពេលដែលខ្ញុំ...អំពី ការធ្វើដំណើរចុងក្រោយរបស់ខ្ញុំនៅបរទេសគឺប្រហែលប្រាំបីឆ្នាំមុន ហើយខ្ញុំមានអារម្មណ៍ថាឥឡូវនេះខ្ញុំមានរាងស្អាតជាងកាលពីប្រាំបីឆ្នាំមុន អ្នកដឹងទេ? ឃើញទេ? ខ្ញុំដឹងបន្ថែមទៀតអំពីវាឥឡូវនេះ។”

56 ហើយយើងមានប្រធានបទ “ប្រសិនបើព្រះអម្ចាស់មានបន្ទូល ខ្ញុំនឹងបែងចែកអ្នកក្នុងរយៈពេលម្ភៃប្រាំឆ្នាំ។ អ្នកនឹងមិនទន់ខ្សោយទេ។ អ្នកនឹងអាចទៅបាន ហើយខ្ញុំនឹងផ្តល់ឱ្យអ្នកក្នុងរយៈពេលម្ភៃប្រាំឆ្នាំនៅលើផែនដី តើអ្នកនឹងយកពី—ពីកំណើតដល់ម្ភៃប្រាំ ឬពីម្ភៃប្រាំទៅហាសិប ហាសិបទៅចិតសិបប្រាំ ឬចិតសិបប្រាំដល់មួយរយ?”

57 ឥឡូវនេះ បុរសណាដែលបែងចែកពេលណាមួយនៅលើផែនដី ប្រាកដជានឹងធ្វើរឿងដ៏អាក្រក់បំផុត ប្រសិនបើគាត់មិនចំណាយពេលនោះក្នុងការបម្រើព្រះ។ ខ្ញុំមិនខ្វល់ថាគាត់ធ្វើអ្វីទេ។

58 ឥឡូវនេះ ប្រសិនបើអ្នកនឹងធ្វើឱ្យខូចចិត្តសម្រាប់ស្ត្រី ឬផ្សេងទៀត អ្នកគួរតែយកអាយុវ័យក្មេងនោះ គឺអាយុម្ភៃប្រាំឆ្នាំដំបូង។ ឃើញទេ?

59 ប្រសិនបើអ្នកនឹងក្លាយជាជាងឈើ មេកានិក ឬអ្វីមួយ អ្នកគួរតែយកម្ភៃប្រាំទីពីរ។ ឃើញទេ?

60 បន្ទាប់មកខ្ញុំកំពុងគិតអំពី “ចុះខ្ញុំវិញ? តើខ្ញុំត្រូវយកកន្លែងណា?” ខ្ញុំនឹងយកពីចិត្តសិបប្រាំទៅមួយរយ។ ខ្ញុំនឹងឆ្លាតជាង ឆ្លាតជាង។ ខ្ញុំនឹងត្រូវបានដោះស្រាយបន្ថែមទៀត។ ខ្ញុំដឹងបន្ថែមទៀតអំពីអ្វីដែលខ្ញុំកំពុងធ្វើ។ ខ្ញុំមានអាយុដប់ឆ្នាំ...ចាស់ប្រាំបីឬដប់ឆ្នាំជាងពេលចុងក្រោយដែលខ្ញុំនៅបរទេស។ ខ្ញុំនឹងមិនលោតចូលដូចខ្ញុំកំពុងសម្លាប់ពស់ទេ។ ខ្ញុំនឹងដឹងបន្ថែមអំពីវា ឃើញទេ? ខ្ញុំដឹងពីរបៀប។

61 វាដូចជាសត្វឆ្កែមួយក្បាលកំពុងប្រយុទ្ធជាមួយសត្វពស់ ឃើញទេ? អ្នកដឹងបន្ថែមអំពីរបៀបចាប់គាត់។ អ្នកមិនលោតនៅទីនោះទេ កោសអ្នក។ ឃើញទេ ដឹងពីល្បិចរបស់គាត់ ហើយមើលគាត់ពីអ្វីដែលគាត់ធ្វើ។ ហើយយើងរៀនបន្ថែមទៀតអំពីសត្រូវ។ ដូច្នេះយើងត្រូវស្វែងយល់ពីបច្ចេកទេសទាំងអស់របស់គាត់ និងរបៀបដែលគាត់ចូលទៅជិត និងអ្វីដែលគាត់ធ្វើ ហើយរៀនកណ្តាប់ដៃរបស់គាត់ បន្ទាប់មកអ្នកត្រូវបានហ្វឹកហាត់ដើម្បីចូលទៅក្នុងគាត់ ឃើញទេ?

62 “ដូច្នេះខ្ញុំជឿឥឡូវនេះ” ខ្ញុំបានប្រាប់ប្រពន្ធថា “ខ្ញុំជឿថាខ្ញុំមានរាងស្អាតជាងពេលខ្ញុំមានអាយុសែសិបឆ្នាំ ឆ្លងហួសហើយ។” ហ្នឹងហើយ ហើយខ្ញុំមានអាយុហាសិបបួនឆ្នាំ។ ហើយខ្ញុំជឿថាប្រសិនបើខ្ញុំរស់នៅហើយនៅតែអាចនៅធ្វើដំណើរបានល្អដូចខ្ញុំឥឡូវ នៅពេលខ្ញុំមានអាយុមួយរយឆ្នាំ ប្រសិនបើខ្ញុំ...ប្រសិនបើព្រះយេស៊ូវនឹងនៅយូរនោះ ខ្ញុំនឹងមានរាងល្អជាងខ្ញុំឥឡូវនេះ ទៅទៀត។ ឃើញទេ? ដោយសារតែអ្នកដឹងកាន់តែច្រើនអំពីវា អ្នកដឹងកាន់តែច្រើនអំពីអ្វីដែលត្រូវធ្វើ និងរបៀបដោះស្រាយវា របៀបដោះស្រាយស្ថានភាព។

63 យកមនុស្សជាច្រើនឥឡូវនេះ ប្រសិនបើពួកគេនឹងធ្វើការវះកាត់។ “ពួកគេនិយាយថាវេជ្ជបណ្ឌិតថ្មីទើបតែបញ្ចប់ការសិក្សានៅថ្ងៃមុន ហើយទើបតែចេញពីសាលាពេទ្យ។ គាត់មិនទាន់មានការវះកាត់នៅឡើយទេ។ អនុញ្ញាតឱ្យគាត់ធ្វើវា។”

64 “អូ អត់ទេ” អ្នកនិយាយថា “គ្មានអ្វីធ្វើទេ? មិនមែនបុរសនោះទេ? អត់ទេ? នៅឡើយ ទេ ពិតណាស់។ ខ្ញុំមិនចង់ឱ្យគាត់ដាក់កាំបិតលើខ្ញុំទេ? មែនហើយ ខ្ញុំ

សុខចិត្តចុះទៅទីនេះ ហើយទទួលបានដូច្នោះ-និង-ដូច្នោះ។ ខ្ញុំគាត់មានការវះកាត់ ជាច្រើន។ គាត់ដឹងពីរបៀបធ្វើវា។” នោះហើយជាវា ឃើញទេ? នោះជាគំនិត។

65 អ្នកគិតអំពីរឿងនេះ ប៉ុន្តែចុះយ៉ាងណាចំពោះព្រលឹងនោះ? ខ្ញុំចង់បានអ្នក ដែលដឹងថាពួកគេនៅទីណា ហើយស្គាល់ផ្លូវ អ្នកណាបានធ្វើដំណើរ។ បាទ ពិត ណាស់។

66 ព្រះអម្ចាស់ប្រទានពរអ្នក។ មិនអីទេ បងប្រុសនេរីល ក្រោកឡើងនៅទីនេះ ឥឡូវនេះ។ ហើយព្រះប្រទានពរដល់បងប្រុសនេរីល។ កុំភ្លេចឥឡូវនេះ ថ្ងៃអាទិត្យ ក្រោយ។

67 ប្រងប្រុស នេរីល និយាយអំពីបងប្រុស ប្រាណហាំ និងបងប្រុស វ៉ែល មួយនាទី បន្ទាប់មកនិយាយថា “ហើយខ្ញុំរីករាយក្នុងការស្វាគមន៍អ្នកបម្រើព្រះ ជាពិសេសអ្នកដែលសហការគ្នាជាមួយរឿងនេះ ហើយនៅក្នុងវារ្យមគ្គុទ្ទេសក៍ជាមួយ យើង។ ខ្ញុំរីករាយដែលបានឮពីពួកគេ។”—អដ។ អាម៉ែន។ [ដូច្នោះខ្ញុំបានសួរ វេជ្ជបណ្ឌិតលី វ៉ែល ខ្ញុំបាននិយាយថា តើអ្នកនឹងបម្រើព្រះទេបើបងប្រុសប្រាណ ហាំមិនធ្វើ? បើបងប្រុសប្រាណហាំមិនធ្វើ។ គាត់ប្រហែលជាបានដឹងជាមុន។]

ទេ ខ្ញុំមិនបានទេ។ ខ្ញុំនឹងមិននិយាយយូរទេ។

68 ប្រងប្រុសនេរីលនិយាយថា “ដូច្នោះខ្ញុំបានសួរបងប្រុស វ៉ែល នៅយប់នេះ ប្រសិនបើគាត់នឹងបម្រើយើង ក្នុងករណីដែលបងប្រុសប្រាណហាំមិនបានធ្វើ។ ដោយសារតែគាត់បានភ្ជាប់ជាមួយគាត់នៅក្នុងការប្រជុំ ហើយគាត់ដឹងអំពីផ្លូវ ផ្លូវ នេះ។ ហើយយើងរីករាយដែលមានបងប្រុស វ៉ែល។ ខ្ញុំកោតសរសើរគាត់និងគោរព គាត់ក៏ដូចជាខ្ញុំធ្វើជាអ្នកបម្រើព្រះផ្សេងទៀត ហើយដូចខ្ញុំធ្វើផ្សេងទៀត។ ដូច្នោះ ប្រសិនបើគាត់នឹងមកនៅយប់នេះ ហើយនិយាយជំនួសយើង ខ្ញុំនឹងរីករាយដែល មានគាត់ធ្វើវា។”—អដ។ អាម៉ែន។ [ព្រះប្រទានពរ ហើយសូមអធិស្ឋានសម្រាប់ បងប្រុស វ៉ែល។ អ្នករាល់គ្នាខ្លះមិនដែលឮគាត់ទេ ហើយខ្ញុំជឿជាក់ថាអ្នកនឹង អធិស្ឋានសម្រាប់គាត់។] បាទ។

69 ខ្ញុំមិនគួរយកពេលវេលាទាំងអស់របស់គាត់ទេ។ ខ្ញុំសុំទោសទស្សនិកជន។ ខ្ញុំ មិនដឹងទេ អង្គុយនៅទីនោះ ថាគាត់...នេះត្រូវបានជួសជុល។ ព្រះប្រទានពរអ្នក បងប្រុស វ៉ែល។

70 ប្រុងប្រុសលី វេលានិយាយថា “វាមិនត្រូវបានជួសជុលទេ។ ទ្រង់មានបន្ទូលថា បើអ្នកមិននិយាយ។ ហើយអ្នកបានមក។”—អដ។ ល្អ។ នោះមិនអីទេ។

71 ខ្ញុំអាចស្តាប់គាត់ផ្ទាល់។ បងប្រុស វេលបាននិយាយជាច្រើនដងមុនខ្ញុំ នៅក្នុងការប្រជុំ និង—ជាដើម។ គាត់គ្រប់គ្រងការប្រជុំអស់រយៈពេលជាយូរ ហើយ បងប្រុសដ៏ល្អម្នាក់ បានធ្វើការធំ។ ហើយខ្ញុំប្រាកដថាទស្សនិកជននេះតែងតែ រីករាយដែលបានឮបងប្រុស វេលពេលគាត់និយាយ។ ព្រះអម្ចាស់ប្រទានពរដល់ បងប្រុស វេល។ [កន្លែងទេនៅលើកាសែត—អដ។]

72 ជាច្រើនត្រូវបានគេនិយាយរហូតដល់ខ្ញុំ—ខ្ញុំ—ខ្ញុំមិនអាចនិយាយអ្វីដើម្បី ធ្វើឱ្យវាប្រសើរឡើងបានទេ។ ហើយខ្ញុំពិតជាជឿថាវាគឺជាព្រះអម្ចាស់ដែលបាន ធ្វើការនេះសម្រាប់បងប្រុស វេល។ ដើម្បីនាំយកសារនេះ បន្ទាប់ពីព្រឹកនេះ។ អ្នក ឃើញទេ វាត្រូវតែធ្វើការបែបនោះ។ យើង—យើងទទួលយកវាពីព្រះ។ តើមានអ្វី ជាច្រើនដែលគាត់កំពុងនិយាយ ខ្ញុំ—ខ្ញុំ—ខ្ញុំមានសេចក្តីអធិប្បាយចំនួនម្តងដែល បានសរសេរនៅទីនេះ ចេញពីអ្វីដែលគាត់បាននិយាយ។

73 ខ្ញុំបានគិតអំពីឧទាហរណ៍តូចមួយនៅទីនេះ ដើម្បីបម្រុងទុកនូវអ្វីដែលគាត់ បាននិយាយ។ ឥឡូវនេះ យើងមើលនាឡិកានេះ ដើម្បីដឹងថាម៉ោងប៉ុន្មានហើយ។ លុះត្រាតែឧបករណ៍ទាំងអស់នៅក្នុងនាឡិកានោះមានការសម្របសម្រួល មួយ នឹងមួយទៀត យើងនឹងមិនអាចដឹងពីពេលវេលាត្រឹមត្រូវបានទេ។ តើវាត្រូវទេ? ហើយវាត្រូវការយើងទាំងអស់គ្នា ទាំងអស់គ្នា បើយើងចង់ឃើញការទាញទីបី ពិតជាធ្វើអ្វីមួយសម្រាប់ព្រះ វាជាការសម្របសម្រួលជាមួយយើងគ្រប់គ្នារួមគ្នា ដើម្បីបន្ទាបខ្លួននៅចំពោះព្រះ ហើយសារភាពកំហុសរបស់យើង ហើយអធិស្ឋាន និងជឿព្រះសម្រាប់ការទាំងនេះ។

74 ខ្ញុំពិតជាជឿថាអ្វីដែលបងប្រុស វេលបាននិយាយគឺជាការពិត ថាព្រះនឹងមិន ដាក់ព្រះវិញ្ញាណរបស់ទ្រង់នៅក្នុងព្រះវិហារបរិសុទ្ធ ទុច្ចរិត មិនស្តាប់បង្គាប់ឡើយ។ ទេ។ វាត្រូវតែចូលមកក្នុង—ផ្លូវនៃការសម្អាតចិត្តរបស់យើងពីឧបាយកលនិង អំពើទុច្ចរិតទាំងអស់ ដើម្បីឱ្យយើងបានបរិសុទ្ធនៅចំពោះព្រះ ដើម្បីទ្រង់នឹងធ្វើការ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធរបស់ទ្រង់តាមរយៈយើង ដើម្បីនាំរឿងទាំងនេះកើតឡើង។ ខ្ញុំ —ខ្ញុំគិតថា ពេលអ្នកទៅផ្ទះនៅយប់នេះ ប្រសិនបើអ្នកនឹងអានសៀវភៅយូដាស ខ្លីនោះ អ្នកនឹងរៀនបានច្រើនពីអ្វីដែលបងប្រុស វេលបាននិយាយ។ ហើយគាត់

បាននិយាយថា “ខ្ញុំតស៊ូដោយស្មោះអស់ពីចិត្តចំពោះសេចក្តីជំនឿដែលបានប្រគល់ដល់ពួកបរិសុទ្ធម្តង។” ពួកគេបានចេញពីវា។ របៀបដែលមនុស្សមានគំនិតពួករលួយជាដើម បានចូលមកហើយបញ្ឆោតពួកគេឱ្យឆ្ងាយពី—ពីរឿងពិតរបស់ព្រះ។

75 ហើយព្រះអាចប្រតិបត្តិការបានល្អគ្រាន់តែយើងអនុញ្ញាតឱ្យទ្រង់ធ្វើប្រតិបត្តិការ។ ហើយមានរឿងអស្ចារ្យជាច្រើនដែលខ្ញុំនិយាយ...

76 អ្នកដឹងទេ មនុស្សចង់បានអំណាច ហើយពួកគេពិតជាមិនដឹងថាអំណាចអ្វីទេ។ ឃើញទេ ពួកគេ—ពួកគេពិតជាមិនដឹងថាអ្វី—អ្វី—អ្វីដែលទៅជាមួយវា។ ផ្លូវ—ផ្លូវឡើងគឺចុះក្រោមជានិច្ច។ បើអ្នកចង់បានអំណាច សូមមើលពីរបៀបបន្ទាបខ្លួនដែលអ្នកអាចទទួលបាន។ គ្រាន់តែចេញពីការគិតរបស់លោកិយទាំងអស់របស់អ្នក ហើយបន្ទាបខ្លួននៅចំពោះព្រះ ហើយបន្ទាបមកអ្នកមានអំណាចច្រើនជាងបុរសដែលតែពេញអាគារហើយធ្វើឱ្យមានសំលេងរំខានយ៉ាងខ្លាំង ឃើញទេ ព្រោះអ្នកអាចយកឈ្នះខ្លួនឯងបាន ហើយប្តេជ្ញាចិត្តចំពោះព្រះគ្រីស្ទ អ្នកឃើញទេ ដើម្បីបន្ទាបខ្លួននៅចំពោះទ្រង់។ នោះពិតជាអំណាច។

77 អ្នកបង្ហាញខ្ញុំពីក្រុមជំនុំដែលបន្ទាបខ្លួន បន្ទាបខ្លួនពិតប្រាកដ មិនមែនជា—ភាពក្រអឺតក្រម ព្រះវិហារមួយ គ្រាន់តែជាព្រះវិហារដ៏ផ្អែមល្ហែម និងរាបទាបខ្ញុំនឹងបង្ហាញអ្នកនូវព្រះវិហារដែលមានការពេញចិត្តនិងអំណាចរបស់ព្រះនៅក្នុងនោះ។ នោះជាការត្រឹមត្រូវ។ នោះហើយជាអ្វីដែលវាត្រូវការ ការបន្ទាបខ្លួន ការបន្ទាបខ្លួនយើងនៅចំពោះព្រះ ដោយអនុញ្ញាតឱ្យព្រះធ្វើការតាមរយៈយើង។ កុំធ្វើឱ្យមានសំលេងរំខានច្រើន។

78 ពេលខ្លះដូចកសិករនិយាយ គាត់ចេញទៅវាលស្រែជាមួយរទេះ ហើយរាល់ពេលដែលគាត់បុក វាគ្រាន់តែញ័រហើយបន្ត។ ប៉ុន្តែពេលត្រឡប់មកវិញ គាត់បានបុកដូចគ្នា ហើយមិនមានសំលេងរំខានអ្វីទាំងអស់ ព្រោះវាផ្ទុកទៅដោយរបស់ល្អ។

79 ដូច្នេះខ្ញុំគិតថានោះជាការត្រឹមត្រូវ ឃើញទេ ដើម្បីឱ្យយើងបានពេញដោយសេចក្តីល្អរបស់ព្រះ ដើម្បីឱ្យផលនៃព្រះវិញ្ញាណបានលេចមកតាមរយៈយើង។ ដូចដែលគាត់បានសំដៅទៅលើកូរិនថូសទី១ ១៣ យ៉ាងច្រើននៅទីនោះ ហើយដោយរបៀបណា ដែល “ទោះបីខ្ញុំឲ្យបកាយខ្ញុំដុតចោល ហើយមាន

របស់ទាំងអស់នេះ ហើយគ្មានសេចក្តីសប្បុរស វាគ្មានអ្វី ចំណេញអ្វីដល់ខ្ញុំទេ។”
អ្នកឃើញទេ? យើងចង់ធ្វើវា។

80 ខាងលើអ្វីៗទាំងអស់ វាជាព្រលឹងរបស់យើងម្នាក់ៗដែលយើងទទួលខុសត្រូវ
ចំពោះព្រះ។ ឃើញទេ វា—អ្នកនឹងទៅស្ថានសួគ៌។ វាមិនថាខ្ញុំទៅ ឬគាត់ទៅទេ។
វាគឺជាអ្នកទៅ ឃើញទេ ហើយអ្នកដំបូង។ ហើយអ្នកត្រូវមើលរឿងនេះចេញហើយ
មកផ្អែមល្អែមនៅចំពោះព្រះអម្ចាស់។

81 ហើយខ្ញុំតែងតែរកឃើញថាមនុស្សដែលបន្ទាបខ្លួនគឺជាមនុស្សដែលព្រះ
លើកតម្កើង។ នៅពេលដែលអ្នកយកមនុស្សម្នាក់ដាក់ទ្រូងរបស់គាត់ហើយដឹង
អ្វីៗទាំងអស់ ហើយអ្នកមិនអាចប្រាប់គាត់អ្វីទាំងអស់ ហើយគាត់ក្រអឺតក្រទម
ហើយ—ហើយ នោះ—នោះគឺជាមនុស្សដែលមិនដែលទៅណាទេ។ ប៉ុន្តែអ្នកយក
មនុស្សដែលបន្ទាបខ្លួនហើយដើរយ៉ាងផ្អែមល្អែម។

82 ខ្ញុំកំពុងនិយាយជាមួយបុរសម្នាក់នៅថ្ងៃមុន នោះគ្រាន់តែជាការរៀបចំ
ព្រះវិហារនៅ...បានដកខ្លួនចេញពីអង្គការមួយដែលពួកគេបាន...មិនអីទេ
មែនហើយ វាជាបងប្រុសប៊ូស ហើយក្រុមជំនុំដែលពួកគេមាន ពួកគេមាន
ព្រះវិហារដ៏អស្ចារ្យនៅទីនោះជាយូរមកហើយ ហើយព្រះអម្ចាស់បានប្រទានពរ
ដល់គាត់។ បន្ទាប់មកមនុស្សបានទៅដល់កន្លែងដែលពួកគេចង់ដុសខាត់ដូច
អ្នកផ្សេងទៀត ហើយចង់បោះវាទៅក្នុងអង្គការ។ ហើយនៅពេលដែលពួកគេបាន
ធ្វើ វាគ្រាន់តែ...គ្រីស្ទានបន្ទាបខ្លួនទាំងនោះមិនចង់បានបែបនោះទេ។ ពេញមួយ
ជីវិតរបស់ពួកគេ ពួកគេត្រូវបានបង្រៀនប្រឆាំងនឹងវា ដូច្នេះពួកគេបានដើរចេញ
ពីវា។ ឥឡូវនេះពួកគេមានក្រុមមួយ ហើយព្រះអម្ចាស់បានប្រទានពរដល់ពួកគេ
រហូតដល់ពួកគេចូលមក ឡើងទៅកន្លែងធំម្តងទៀត សម្រាប់ព្រះវិហារមួយ
ឥឡូវនេះដែលផ្ទុកមនុស្សប្រហែលបួនឬប្រាំពាន់នាក់ ហើយពួកគេកំពុងចាប់ផ្តើម
ឡើងវិញ។

83 ហើយពួកគេមករកខ្ញុំ ហើយនិយាយថា “បងប្រុស ប្រាណហាំ” អង្គុយនៅ
ទីនោះក្នុងការិយាល័យ ការិយាល័យព្រះវិហារ នៅថ្ងៃផ្សេងទៀត។ ហើយគាត់បាន
និយាយថា អ្នកដឹកនាំម្នាក់គឺបងប្រុសខាលសុននិងពួកគេបាននិយាយថា “តើ
យើងត្រូវធ្វើអ្វី?”

84 ខ្ញុំបាននិយាយថា “រកបុរសម្នាក់ដើម្បីធ្វើជាអ្នកគង្វាលដែលគ្មានកេរ្តិ៍ឈ្មោះ

នៅក្នុងនិកាយទាំងអស់ នោះគ្រាន់តែជាបងប្រុសដ៏ល្អ ពិតប្រាកដ ផ្អែមល្ហែម និង រាបទាបដែលរស់នៅក្នុងជីវិត។ ព្រះនឹងថែរក្សាអ្វីដែលនៅសល់ ឃើញទេ?” ខ្ញុំ បាននិយាយថា “គ្រូគង្វាលដ៏ល្អម្នាក់ដែលគ្រាន់តែចិញ្ចឹមចៀម ហើយបន្ទាបខ្លួន និងអ្វីៗ ព្រះជាម្ចាស់នឹងធ្វើអ្វីៗដែលនៅសល់។ ប្រសិនបើអ្នកនឹង...មិនដឹងអ្វី ធំដុំ-វា-ទាំងអស់ចូលមក នឹងដាក់នេះតាមលំដាប់លំដោយ ហើយនេះត្រូវតែជា វិធីនេះ ហើយកាត់អ្វីៗនៅជុំវិញ។” ខ្ញុំបាននិយាយថា “វានឹងមិនដំណើរការទេ។ អ្នកទើបតែឆ្លងកាត់វា។”

85 នោះហើយជាវា រាល់បំណែកនៅក្នុងព្រះវិហារត្រូវតែធ្វើការជាមួយគ្នា ហើយ អ្នកត្រូវតែរក្សាផ្នែករបស់អ្នក ដូច្នោះយើងឃើញពេលវេលាដែលយើងកំពុងរស់នៅ។ យើងប្រហែលជានៅជិតជាងយើងគិត។

86 ឥឡូវនេះ យើងដឹងគុណបងប្រុស វេល។ តើមែនទេ? ព្រះអម្ចាស់ប្រទានពរ អ្នក បងប្រុស វេល។ សូមអរគុណ។ ហើយយើងសូមអរគុណព្រះអម្ចាស់ដែលបាន នាំសារដ៏អស្ចារ្យនេះមកយើងនៅយប់នេះ។

87 ហើយខ្ញុំបានទទួលកំណត់ត្រាមួយកាលពីប៉ុន្មាននាទីមុន។ បងស្រីម្នាក់ មានអ្វីដែលនាងចង់ប្រាប់ ក្នុងសុបិនមួយ។ ប្រសិនបើអ្នកគ្រាន់តែសរសេរវាមក ខ្ញុំ បងស្រី ខ្ញុំ—ខ្ញុំ...ទ្រង់បានផ្តល់ឱ្យនាងនូវសុបិនមួយចំនួនដែលបានក្លាយជា ការពិត។ យើងមិនទទួលយកសុបិនទាំងអស់ទេ។ ទេ ទេ។ ប៉ុន្តែនៅពេលដែល ពួកគេមកពីព្រះ យើងចង់ដឹងថាវាជាព្រះដែលនិយាយមកកាន់យើង។

88 ដូចជាអ្វីៗទាំងអស់និយាយជាភាសាដទៃ យើងមិនជឿវាទេ ប៉ុន្តែនៅពេល ដែលមានការបកស្រាយមកដែលប្រាប់យើងពីអ្វីដែលនឹងកើតឡើង យើងឃើញវា កើតឡើង បន្ទាប់មកយើងអរព្រះគុណព្រះអម្ចាស់សម្រាប់វា។ ឃើញទេ?

89 យើងចង់រក្សាវាឱ្យដំណើរការដោយរលូន ផ្អែមល្ហែម និងតាមលំដាប់លំដោយ របស់ព្រះអម្ចាស់។ ដូច្នោះគ្រាន់តែចាំថាផ្នែករបស់អ្នកអាចជាមេ ឬវាអាចជាដៃតូច ខ្លះ ឬផ្នែកខ្លះ ឬដើមខ្យល់ អ្វីក៏ដោយ ឬវាអាចជាដៃនៅលើមុខនាឡិកា ដែលប្រាប់ ពេលវេលា។ ប៉ុន្តែអ្វីក៏ដោយ វាត្រូវការយើងទាំងអស់គ្នាធ្វើការរួមគ្នាដោយសុខដុម ជាមួយដំណឹងល្អនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ដើម្បីនាំការនេះឱ្យកើតឡើង។

90 គ្រាន់តែគិត! ប្រសិនបើអំណោយទានគឺអស្ចារ្យណាស់ អ្វីដែលយើងហៅថា

អំណាច ហើយប៉ុលបាននិយាយថា “ទោះបីជាខ្ញុំមានជំនឿថាខ្ញុំអាចធ្វើបាន ហើយមិនមានសេចក្តីសប្បុរសក៏ដោយ ខ្ញុំគ្មានអ្វីសោះ។” គិតពីរឿងនោះ។

91 ហើយទោះបីជាអ្នកនិយាយថា “មែនហើយ ទោះបីជាខ្ញុំ—ខ្ញុំយល់...ខ្ញុំ សង្ឃឹមថាខ្ញុំស្គាល់ព្រះគម្ពីរ។”

92 “ទោះបីជាខ្ញុំយល់ពីអាថ៌កំបាំងទាំងអស់របស់ព្រះ” ឃើញទេ “ហើយទោះបីជា ខ្ញុំអាចធ្វើបានហើយមិនមានសេចក្តីសប្បុរសក៏ដោយ ខ្ញុំគ្មានអ្វីសោះ” ឃើញទេ “ខ្ញុំ មិនទាន់ទៅកន្លែងណានៅឡើយទេ។” ឃើញទេ រឿងសំខាន់គឺ ស្រឡាញ់ព្រះ ហើយបន្ទាបខ្លួនអ្នកជាមួយវា។

93 ឥឡូវនេះ ប្រាកដណាស់ បន្ទាប់ពីឆ្នាំទាំងអស់នេះនៅលើវាលនិងនៅជុំវិញ ពិភពលោក ហើយឃើញមនុស្សផ្សេងគ្នា ខ្ញុំគួរតែដឹងបន្តិចអំពីច្រកទ្វារដែល ត្រូវចូល។ ហើយបើអ្នកចង់ទៅកន្លែងណាមួយជាមួយព្រះ សូមកុំឱ្យវិញ្ញាណ ក្រអឺតក្រទមមកជុំវិញអ្នកឡើយ។ កុំអោយអំពើអាក្រក់ចូលមក។ មិនថាមាន អ្នកណាបានធ្វើទេ បើគេខុស សូមកុំបង្កើតភាពស្មុគស្មាញប្រឆាំងនឹងបុគ្គល នោះ។ ឃើញទេ? អ្នកមានភាពផ្អែមល្ហែមនិងសប្បុរស។ សូមចាំថា ព្រះស្រឡាញ់ អ្នកនៅពេលអ្នកនៅក្នុងអំពើបាប។ ហើយប្រសិនបើព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះគង់នៅក្នុង អ្នក អ្នកស្រឡាញ់អ្នកផ្សេងទៀតនៅពេលដែលគាត់ធ្វើខុស។ ឃើញទេ គ្រាន់តែ អធិស្ឋានសម្រាប់ពួកគេ ហើយស្រឡាញ់គ្នាទៅវិញទៅមក។

94 លើសអ្វីៗទាំងអស់ ត្រូវស្រឡាញ់ព្រះ ហើយស្រឡាញ់គ្នាទៅវិញទៅមក។ ហើយបន្ទាបខ្លួនជាមួយព្រះនិងនៅជុំវិញគ្នាទៅវិញទៅមក ហើយព្រះនឹងប្រទាន ពរដល់យើង ហើយវាពិបាកក្នុងការប្រាប់ពីអ្វីដែលទ្រង់នឹងធ្វើ។ ជាធម្មតានៅពេល ដែលក្រុមជំនុំចាប់ផ្តើមទទួលបានចំនួននិងទទួលបានកាន់តែធំបន្តិច ឬអ្វីមួយ ដូចនោះ បន្ទាប់មកពួកគេចេញឆ្ងាយពីរឿងពិតនោះ រឿងពិត។

95 តើអ្នកដឹងទេថាអ្វីដែលនាំឱ្យរឿងទាំងនេះកើតឡើង នៅពេលដែលខ្ញុំចាប់ផ្តើម ដំបូង ហើយព្រះអម្ចាស់បានលេចមកឱ្យខ្ញុំនៅលើទន្លេហើយប្រាប់ខ្ញុំអញ្ចឹង? ហើយបងប្រុស វេលបានឃើញការនោះ ខ្ញុំជឿនៅក្នុងក្រដាសមួយនៅប្រទេស កាណាដា ជាច្រើនឆ្នាំកន្លងមកហើយ ដែលជាកន្លែងដែលទេវតារបស់ព្រះអម្ចាស់ បានបង្ហាញខ្លួននៅទន្លេនៅទីនោះ វាគឺនៅលើសារព័ត៌មាន Associated Press “ពន្លឺអាថ៌កំបាំងលើអ្នកដឹកនាំក្នុងតំបន់ ខណៈពេលកំពុងជ្រមុជទឹក។” ហើយ

—ហើយអ្នកដឹងថាវាធ្វើអ្វីទេ? នៅពេលដែលយើងមានតង់ប្រជុំនៅតាមផ្លូវ តង់ដែលអង្គុយប្រហែល អូ ពីពាន់ប្រាំរយនាក់ អ្នកដឹកនាំមកពីគ្រប់ទិសទី ហើយនិយាយថា “បងប្រុស មកទីនេះបន្តិច។” ខ្ញុំគ្រាន់តែជាក្មេងប្រុសម្នាក់ ដូចជាអូ គ្រាន់តែជាក្មេង។ ហើយគាត់បាននិយាយថា “តើអ្នករក្សាមនុស្សទាំងនោះដោយរបៀបណា? ពួកគេស្រឡាញ់គ្នាទៅវិញទៅមក...ខ្ញុំមិនដែលឃើញមនុស្សស្រឡាញ់គ្នាទៅវិញទៅមកទេ។”

96 នោះហើយជាព្រះអម្ចាស់។ នោះហើយជាអ្វីដែលក្រុមជំនុំនេះត្រូវបានបង្កើតឡើង គឺសេចក្តីស្រឡាញ់ចំពោះព្រះ និងជាបងប្អូនចំពោះគ្នាទៅវិញទៅមក។ ខ្ញុំបានឃើញពួកគេសូម្បីតែចាប់ដៃគ្នា ចាកចេញពីកន្លែង ហើយយំដូចកូនក្មេងដើម្បីចាកចេញពីគ្នាទៅវិញទៅមក។ ពួកគេស្រឡាញ់គ្នាទៅវិញទៅមកយ៉ាងល្អ។ ហើយខ្ញុំអាចទៅផ្ទះរបស់ពួកគេដើម្បីសួរសុខទុក្ខពួកគេ ហើយពេលខ្លះព្រះគម្ពីរបានបើកហើយប្រឡាក់ដោយទឹកភ្នែក។ ចូលមក នៅពេលយប់ ជាកន្លែងដែលឪពុកនិងម្តាយបានជួបជុំគ្នា ហើយកូនតូចៗរបស់ពួកគេនៅលើតុដូ លុតជង្គង់នៅជុំវិញ ហើយឪពុកនិងម្តាយលុតជង្គង់យំនិងអធិស្ឋាន។ ខ្ញុំនឹងឈរនៅមាត់ទ្វារ ហើយរង់ចាំហើយរង់ចាំ។ ហើយពួកគេមិនបានឈប់អធិស្ឋានទេ ខ្ញុំនឹងអង្គុយនៅលើជំហាន ហើយចាប់ផ្តើមអធិស្ឋាន ខ្លួនខ្ញុំផ្ទាល់ រង់ចាំពួកគេ ឃើញទេ? ហើយនោះ—នោះជាអ្វី...ហើយពួកគេស្រឡាញ់គ្នាទៅវិញទៅមក។ ពួកគេស្រឡាញ់គ្នាទៅវិញទៅមក។ យើងធ្លាប់ឈរច្រៀងបទចាស់នោះ:

សូមថ្វាយព្រះពរជាចំណងដែលចង
នៅសេចក្តីស្រឡាញ់គ្រីស្ទាន
ការប្រកបគ្នានៃចិត្តសប្បុរស
គឺដូចខាងលើ។
ពេលយើងកាត់ចំណែក
វាផ្តល់ឱ្យយើងនូវការឈឺចាប់ខាងក្នុង
ប៉ុន្តែយើងនឹងនៅតែរូបរួមគ្នា
ហើយសង្ឃឹមថាជួបជាថ្មី។

97 ខ្ញុំនិយាយរឿងនេះដោយអំណរយ៉ាងខ្លាំងនៅក្នុងចិត្តរបស់ខ្ញុំ ចំពោះព្រះគ្រីស្ទ។ ពួកគេជាច្រើនកំពុងដេកនៅជុំវិញផ្លូវទាំងនេះដែលត្រូវបានសម្គាល់នៅ

យប់នេះ រង់ចាំការរស់ឡើងវិញដ៏អស្ចារ្យនោះដែលជាកន្លែងដែលយើងនឹងជួបគ្នា ម្តងទៀត។

98 សូមកុំឲ្យវិញ្ញាណនោះចេញពីកន្លែងនេះឡើយ! ប្រសិនបើវាកើតឡើង នោះខ្ញុំ មិនខ្វល់ថាត្រួតងាររបស់អ្នកពូកែប៉ុណ្ណា គាត់អាចនាំព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះបានល្អ ប៉ុណ្ណា ព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះសោកសៅទៅឆ្ងាយ។ ឃើញទេ? នៅពេលដែលយើង អាចមានអ្វីៗទាំងអស់នៅក្នុងការប្រកប ដូចគ្នា ហើយស្រឡាញ់គ្នាទៅវិញទៅមក នោះព្រះនឹងធ្វើការជាមួយយើង។

99 ហើយយើងកំពុងរក្សាពេលវេលាដែលមនុស្សចូលមកហើយនិយាយថា “ប្រសិនបើអ្នកចង់ឃើញក្រុមជំនុំដែលពិតជាបន្ទាបខ្លួន ក្រុមជំនុំដែលពិតជា ស្រឡាញ់ព្រះ ចូលទៅក្នុងរោងឧបាសថនោះម្តង ហើយមើលពួកគេ។ មើលការ យកចិត្តទុកដាក់ដែលពួកគេមានចំពោះគ្នាទៅវិញទៅមក ការគោរព នៅពេល ដែលដំណឹងល្អកំពុងត្រូវបានអធិប្បាយ តើគួរឱ្យគោរពប៉ុណ្ណា អ្វីគ្រប់យ៉ាងគឺ ស្ថិតនៅក្នុងលំដាប់។” បាទ ពួកគេអាចមើលនិងមើលថាតើយើងកំពុងរស់នៅ នៅពេលណា។ អ្នកនឹងឃើញព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះធ្វើចលនាក្នុងចំណោមអ្នក ទី សំគាល់ដ៏អស្ចារ្យ និងការអស្ចារ្យ និងអ្វីៗនឹងកើតឡើង។ ប្រសិនបើរឿងនេះ ដំណើរការជាមួយគ្នា វាប្រាប់ពីពេលវេលា។ ប៉ុន្តែប្រសិនបើវាមិនដំណើរការទេ នោះពេលវេលាត្រូវបានបញ្ឈប់ វានឹងមិនប្រាប់ពេលវេលាទៀតទេ។ ដូច្នេះបើ យើងចង់ដឹងថាយើងកំពុងរស់នៅសម័យណា សូមចាប់ផ្តើមទាំងអស់គ្នាធ្វើការ ជាមួយគ្នានៅក្នុងដំណឹងល្អ ស្រឡាញ់គ្នាទៅវិញទៅមក ស្រឡាញ់ព្រះ ហើយ ដៃជ្នាល់នឹងប្រាប់ពីពេលវេលាដែលយើងកំពុងរស់នៅ។ តើអ្នកជឿទេ? ប្រាកដ ណាស់។ អាម៉ែន។ ព្រះអម្ចាស់ប្រទានពរអ្នកយ៉ាងបរិបូណ៌។

100 កុំភ្លេចឥឡូវនេះ នៅជុំវិញសប្តាហ៍នេះ។ ហើយបើអ្នកស្គាល់អ្នកជំងឺណាដែល ចូលមកប្រាប់គេ ពេលគេមក និយាយថា “អូនសម្លាញ់ ខ្ញុំចង់សួរអ្នក។ យើងកំពុង អធិស្ឋានសម្រាប់អ្នកជំងឺ នៅព្រឹកថ្ងៃអាទិត្យ នៅរោងឧបាសថ។ ហើយអ្នកបាន ឈឺមួយរយៈ ឥឡូវនេះខ្ញុំចង់...”

“មែនហើយ ខ្ញុំចង់ទៅ។ ខ្ញុំតែងតែចង់ទៅ។”

101 “ឥឡូវនេះ ខ្ញុំទើបតែបានឮសារមួយកាលពីយប់ថ្ងៃអាទិត្យ ពីបងប្អូននៅ ទីនោះ អំពីរបៀបដែលយើងត្រូវតែសារភាពកំហុសរបស់យើងទៅគ្នាទៅវិញទៅមក

ហើយអធិស្ឋានសម្រាប់គ្នាទៅវិញទៅមក ដើម្បីឲ្យយើងបានជាសះស្បើយ។
យ៉ាកុប ៥:១៨ ១៣ ១៨ ១៥ ឃើញទេ ថាយើងត្រូវតែសារភាពកំហុសរបស់យើង
ទៅគ្នាទៅវិញទៅមកមុនពេលយើងមកដើម្បីព្យាបាល។ បាទ។ សារភាពកំហុស
របស់យើងទៅគ្នាទៅវិញទៅមក ហើយអធិស្ឋានសម្រាប់គ្នាទៅវិញទៅមក។”
ឃើញទេ? ឃើញទេ? គ្រាន់តែអ្វីដែលគាត់កំពុងនិយាយនៅយប់នេះ នាំមកនូវ
ភាពអស្ចារ្យនៅក្នុងម៉ាកុស ១៦។ លាយវាជាមួយគ្នា អ្នកបានទទួលវា បន្ទាប់មក
ការជាសះស្បើយកើតឡើង។

102 សូមក្រឡេកមើលព្រះយេស៊ូវ គ្មានអ្វីក្រៅពីបាច់នៃសេចក្តីស្រឡាញ់។ ឃើញ
ទេ? ទ្រង់គឺជាព្រះបានបើកសម្តែង។ ទ្រង់ ជាព្រះ បានបង្ហាញអង្គទ្រង់តាមរយៈ
ទ្រង់ គ្មានអ្វីចម្លែកទេ ការអស្ចារ្យនិងអ្វីៗបានកើតឡើង។ ជីវិតដ៏រាបទាបរបស់
ទ្រង់ និងជីវិតបរិសុទ្ធ មកពីភាពជាព្រះ ក្លាយជាបុរសម្នាក់នៅលើផែនដីនេះ ដើម្បី
បង្ហាញពីព្រះតាមរយៈអង្គទ្រង់ផ្ទាល់។ នោះហើយជាអ្វីដែលធ្វើឱ្យទ្រង់ក្លាយជា
ទ្រង់។ ខ្ញុំតែងតែនិយាយថា “អ្វីដែលធ្វើឱ្យព្រះយេស៊ូវជាព្រះ សម្រាប់ខ្ញុំ គឺជារឿង
ដែលទ្រង់បន្ទាបអង្គទ្រង់។ គាត់អស្ចារ្យណាស់ ហើយនៅតែអាចតូច។” ឃើញ
ទេ? ហ្នឹងហើយ។

103 ព្រះអម្ចាស់ប្រទានពរដល់អ្នក។ ឥឡូវនេះសូមក្រោកឈរឡើង ហើយសម្រាប់
ការបណ្តេញចេញ។ ចូរយើងសាកល្បងវា (អ្នកប្រហែលជាមិនដឹងទេ បងស្រី)
នោះ សូមប្រទានពរដល់ចំណងដែលចង។ តោះច្រៀងម្តង តើអ្នកនឹងទេ? ផ្តល់ឱ្យ
យើងនូវបទភ្លេង។

សរសើរតម្កើងព្រះជាចំណងដែលចង
នូវសេចក្តីស្រឡាញ់គ្រីស្ទាន
ការប្រកបគ្នានៃចិត្តសប្បុរស
គឺដូចខាងលើ។

104 ឥឡូវនេះខណៈពេលដែលយើងច្រៀងខចុងក្រោយនេះ ចូរយើងកាន់ដៃគ្នា
ទៅវិញទៅមក “នៅពេលដែលយើងញែកចេញ” ហើយគ្រាន់តែនិយាយថា “សូម
ព្រះប្រទានពរអ្នក បងប្រុស បងស្រី។ ខ្ញុំរីករាយណាស់ដែលបាននៅទីនេះជាមួយ
អ្នកនៅយប់នេះ។” ឃើញទេ អ្វីមួយដូចនោះ បន្ទាប់មកត្រលប់មកវិញ។ ឥឡូវនេះ
សូមច្រៀងវា។

នៅពេលដែលយើងបែក...

សូមព្រះប្រទានពរ បងប្រុសនៅលើ!

វាផ្តល់ឱ្យយើងនូវការឈឺចាប់ខាងក្នុង

ប៉ុន្តែយើងនឹងនៅតែរូបរួមគ្នា

ហើយសង្ឃឹមថាជួបជាថ្មី។

105 របៀបដែលយើងស្រឡាញ់ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ! តើមែនទេ? យ៉ាងម៉េច...

រហូតជួបគ្នា!

រហូតដល់យើងជួបគ្នានៅទៀមជើងព្រះយេស៊ូវ (រហូតយើង
ជួបគ្នា!)

រហូតដល់យើងជួប! រហូតដល់យើងជួប!

ព្រះគង់នៅជាមួយអ្នករហូតដល់យើងជួបគ្នាម្តងទៀត!

ចូរយើងបិទភ្នែក ហើយច្រៀងដោយព្រះវិញ្ញាណឥឡូវនេះ។

រហូតដល់យើងជួប! រហូតដល់យើងជួប!

រហូតដល់យើងជួបគ្នានៅជើងព្រះយេស៊ូវ

រហូតដល់យើងជួប! រហូតដល់យើងជួប!

ព្រះនៅជាមួយអ្នករហូតដល់យើងជួបគ្នាម្តងទៀត!

106 ឥឡូវនេះដោយឱនក្បាលរបស់យើង។ យើងគ្រាន់តែជាកូន កូនរបស់ព្រះ។
ចូរស្រែកវា។ ប្រងប្រុស ប្រាណបាំ ព្រះជាម្ចាស់គង់នៅជាមួយអ្នក—អេដ។ អូ
របៀបដែលនាំព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះមករកយើង! តើអ្នកអាចស្រមៃពីថ្ងៃដំបូងនៅពេល
ដែលពួកគេអង្គុយនៅលើផ្ទាំងថ្មទេ?

ព្រះនៅជាមួយអ្នករហូតដល់យើងជួបគ្នាម្តងទៀត!

107 ដោយឱនក្បាលចុះ ខ្ញុំនឹងសួរថាតើបងប្រុស អាណិន ត្រឡប់មកវិញនៅ
ទីនោះ បងប្រុសថ្មីក្នុងចំណោមពួកយើង ប្រសិនបើគាត់នឹងបោះបង់យើងនៅក្នុង
ពាក្យអធិស្ឋាន។ បងប្រុសអាឡែន។

63-0714E បន្ទូលបុគ្គល
រវាងខ្មោចស្រីប្រាណាហាំ
ជេហ្វឺសាន់វីល, អ៊ីនឌៀរអាយណា ស.ហ.រ

KHMER

©2024 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

សេចក្តីជូនដំណឹងស្តីពីការរក្សាសិទ្ធិ

រក្សា រ សិទ្ធិ គ្រប់យ៉ាង។ សៀវភៅនេះអាចត្រូវបានបោះពុម្ពនៅលើម៉ាស៊ីនបោះពុម្ព នៅផ្ទះសម្រាប់ប្រើប្រាស់ផ្ទាល់ខ្លួន ឬត្រូវបានផ្តល់ឱ្យដោយឥតគិតថ្លៃ ជាឧបករណ៍ សម្រាប់ផ្សព្វផ្សាយដំណឹងល្អនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ សៀវភៅនេះមិនអាចលក់ ផលិតឡើងវិញក្នុងទ្រង់ទ្រាយធំ បង្ហោះនៅលើគេហទំព័រ រក្សាទុកក្នុងប្រព័ន្ធទាញ យកមកវិញ បកប្រែជាភាសាផ្សេងទៀត ឬប្រើសម្រាប់ការរស្មីសំឡេងនិរន្តរ៍ដោយ គ្មានការអនុញ្ញាតជាលាយលក្ខណ៍អក្សរពី Voice Of God Recordings®។

សម្រាប់ព័ត៌មានបន្ថែម ឬសម្រាប់សម្ភារៈផ្សេងទៀត សូមទាក់ទង៖

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org